

in je zavezil preveč na desno. Lastnik avtomobila Tišlar je opazil nevarnost, zagrabil za krmilo in zavrnil na levo. Pri tem je zadržal avto v kakih 8 m globok obcestni jarek, se dvakrat prekucnil ter zaril v travnik s kolesi navzgor. Vse štiri popotnike je vrglo iz vozila. Prvi se je zavedel Dobrini in se je s težavo privlekel do bližnje žage po pomoč. Lesni trgovec Ivan Čas iz Dobrave je dal svoj avto na razpolago, da so prepeljali poškodovance v bolnišnico v Slovenjgradec. Pri nesreči se je najhuje poškodoval Tišlar, ki si je nalomil tilnik in je pozneje umrl na posledicah poškodbe v slovenjgraški bolnišnici. Škode na avtomobilu je nad 10.000 din. Ostali ponesrečenci pa si bodo kmalu toliko opomogli, da se bodo lahko zdravili v domači oskrbi.

Hudo se poškodoval. V minulem tednu so obiskali kopalnice na Mariborskem otoku gojenci kovinarske šole na Jesenicah. Pri kopanju na otoku se je zagnal v plitvi bazen 19 letni Novak Ciril in zadel z glavo na beton. Pri skoku v vodo si je poškodoval hrbtenico, ker je ohromel.

Sprevodnik padel iz drvečega vlaka. V mariborsko bolnišnico je bil oddan 51 letni sprevodnik Štefan Slomšek iz Maribora, ki je padel iz drvečega vlaka in se je nevarno poškodoval pri padcu.

Živ zgorel. V ponedeljek, 1. julija, od dveh do štirih zjutraj je do tal pogorela Boštjanova viničarija v Kacenuku, župnija Prihova pri Konjicah, kjer sta bivali kot viničarki mati in hči Zadek. Pa ni bila to edina nesreča. Še večja nesreča je bila, da je v nekem kotu poleg preše živ zgorel mladenič Sternad Jože, p. d. Dajilov Zep iz Kacena 23. V nedeljo večer je bil z dvema tovarišema v dveh drugih kočah. Okoli polnoči sta šla tovariša spat, Zep pa je šel k Boštjanovi viničariji. Okoli pol dveh zjutraj je začela hiša goreti. Roza je klicala Zepa, ki je v stelji zaspal, pa se je začel pripraviti. Deklina je odšla reševati iz hiše obleko in prašiče, Zep pa je legel nazaj in ni dal več glasu od sebe. Mati in hči sta mislili, da je odšel na svoj dom in se nista več brigali zanj. Ko pa je bil ogenj pogašen, so gasilci opazili lobanjo in kup ožganih kosti v kotu pri preši. Vsi so bili prestrašeni. Rekli so: »Telo je zgorelo — kaj bo pa z dušo?« Deklina je od žalosti omedlela. Nezavestno so odnesli gasilci v drugo kočjo, kjer se je pa kmalu zavedla in prosila duhovnika na spoved. Sedaj je že iz nevarnosti in je čez tri dni sama odšla na svoj rojstni dom v Gladomes, župnija Venčesl.

Mlad rudar smrtno ponesrečil. V premogovniku v Osenci pri Celju je zasula plast premoga 30 letnega rudarja in družinskega očeta Friderika Zupanca in mu je tako stisnilo pr-

ni koš, da je bil revež mrtev. Smrtno ponesrečeni zapuščata ženo in tri nepreskrbljene otroke, ki živijo v Loki pri Žusmu.

Otrok padel 5 m globoko. Elizabeta Šobrova, sedemletna hčerka dninarice iz Gaberja pri Celju, je padla doma 5 m globoko in si hudo poškodovala križ. Otroka so oddali v celjsko bolnišnico.

Lokomotiva zadela ob motorno kolo. Na križišču v Medlogu pri Celju se je zadnje dni zopet zgodila huda nesreča. Po državni cesti sta se pripeljala na motornem kolesu 30 letni zidar Franc Jelen in njegova 28 letna žena Terezija iz Device Marije v Polju pri Ljubljani. Motociklist ni opazil na nezavarovanem križišču prihajajočega vlaka. V trenutku, ko je zavozil na progo, je že zadela ob motorno kolo lokomotiva. Sunek je pognal Jelena in njegovo ženo daleč čez cesto, kolo pa je vlekel stroj s seboj kakih 15 m in ga popolnoma razdrobil. Jelen si je zlomil pri padcu desno roko in dobil hujše praske po rokah in nogah ter notranje poškodbe, njegova žena se je opraskala po obrazu. Na omenjenem in tolikanj nevarnem prelazu je bilo že veliko in res hudih nesreč. Čas bi že bil, da bi se to križišče na nek način zavarovalo.

Huda nesreča pri padcu z motornega kolesa. Na Frankolovem pri Celju je padel z motornega kolesa lesni prekupčevalec Ivan Habe. Pri padcu je dobil hude poškodbe na glavi.

Star rudar smrtno ponesrečil. V Kostrivnici pri Kalobju so našli v jarku mrtvega 65 letnega rudarja Franca Polaka, doma iz Jurkloštra. Ker ni bilo na truplu nobenih znakov nasilja, so vsi prepričani, da je starec smrtno ponesrečil.

Od strele na travniku ubito 17 letno dekle. Na Slatini pri planinskem Dobju so spravljali pri Vodiškihovih seno v kupe. Z delom so bili zaposleni vsi domači, starši in otroci. Med delom je ob bližanju nevihte udarila strela v 17 letno Vodiškovo hčerko Nežo, ki je obležala na mestu mrtva. Ničesar pa se ni zgodilo triletnemu otroku, ki je bil tudi na travniku.

Nesreča rudarja. Na 38 letnega rudarja Ludovika Slugo od Sv. Krištofa nad Laškimi se je vsula pri delu plast premoga in mu zlomila desno nogo.

Zidar smrtno ponesrečil s kolesom. Zidar Franc Rems, zaposlen pri stavbnem podjetni-

Korpulentnim in mišičastim, pri katerih se pokazujejo znaki raznih težav zaradi nezadostnega izločevanja sokov, izborna pomaga večtedensko pitje naravne »Franz-Josefove« grenke vode. Taki ljudje se morejo tudi doma — seveda pod nadzorstvom zdravnika — zdraviti za shujšanje.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

ku Nikoli Pavliniču v Zagorju ob Savi, se je peljal proti svojemu domu v Šemnik. Pod Medijskim gradom je padel s kolesa in je obležal z veliko rano na glavi. Našel ga je nezavestnega v mlaki krvi neki znanec, ki je poklical zdravnika in ta je odredil prepeljavo v ljubljansko bolnišnico. Rems je poškodbam podlegel. Smrtno ponesrečeni zapuščata ženo in dva otroka.

Strela ubila gospodarja. 72 letni gospodar Franc Lovšek iz Gorenje vasi pri Škofji Loki je ob času nevihte vedril pod hruško sredi polja. Mimo drevesa gre električni vod. Strela je udarila najprej v električni drog, nato pa preskočila v hruško in ubila Lovška, medtem ko je ostal njegov pes nepoškodovan. Po gospodarjevi smrti je začela zvesta žival lajati ter cviliti, dokler ni priklicala sestre ubitega, ki je oskrbela, da so mrtvega brata prenesli na dom in ga položili na mrtvaški oder.

12 letni voznik ponesrečil. 12 letni Janez Čepon iz Polhovega gradca je peljal voz desek. Ko je skušal na klancu zavreti težko naloženi voz, je padel pod kolesa, ki so mu povročila življenjsko nevarne poškodbe. Hudo poškodovanega so prepeljali reševalci v ljubljansko bolnišnico.

Elektromonter smrtno ponesrečil. V Dobrunjah pri Ljubljani je udarila strela med nevihto v električni vod in ga poškodovala. Popravila se je lotil 25 letni elektromonter Josip Golar. Preden je začel vod popravljati, je po nesrečnem naključju odklopil napačni vod. Radi te neprevidnosti je bil tok v vodu, katerega bi naj bil Golar popravil. Ko se je elektromonter dotaknil voda, ga je tok visoke napetosti tako hudo poškodoval, da je umrl, preden so ga reševalci prepeljali v bolnišnico.

Transmisija ubila mladega fanta. V tovarni cementnih izdelkov v Ljubljani na Celovski cesti je bil uslužen 16 letni kmečki sin Franc Kavčnik, doma iz Plešivice pri Brezovici. Mladega fanta je zagrabila za obleko transmisija in ga je sukala tako dolgo, da mu je počila lobanja in je dobil tako hude poškodbe po vsem telesu, da jim je podlegel pri prevozu v bolnišnico.

250 kg težak voziček padel mlademu delavcu na glavo. Na Jesenicah se je zgodila proti koncu minulega tedna huda nesreča. 25 letnemu delavcu Leopoldu Pozniku je padel, ko je bil pod dvigalom, 250 kg težak voziček iz petmetrske višine na glavo. Poznika so prepeljali v globoki nezavesti v bolnišnico Bračtovojske skladišnice na Jesenicah, kjer se bori s smrtjo.

Vinogradniki se opozarjajo, da svoje vinograde pokropijo proti peronospori takoj, ko

Dolgočasna knjižnica. Najbolj čudno knjižnico na svetu ima menda italijanski filmski ravnatelj Rio Caselli v Rimu. Že 25 let zbira po vsem svetu knjige, in sicer najbolj dolgočasne knjige, kar jih more dobiti. Do danes je njegova knjižnica narasla že na 8600 knjig. Pred nedavnim je neki znani italijanski pisatelj pozval Casellija na dvoboj, ko je od njegovega brata zvedel, da je nevarna knjižnica uvrstil kar 11 pisateljevih knjig v to zbirko.

Najčestje ime. Ugotovili so, da je Ana v civiliziranem svetu najčestje ime. Razširjeno je enako v slovanskih kakor germanskih in romanskih deželah. Izračunali so, da je 94 milijonov žensk, ki se tako imenujejo. Drugo najče-

Dosedanji dogodki so pričali o tem, da je Erik imel opravka s trdimi in izkušenimi možmi. Štirje Samovi hlapci so poizkusili z zasledovanjem »sivih jezdecev« in so vsi z življenjem plačali svojo drznost.

Še eno misel je premleval Erik: ali bi počakal na tovariše? Po krajšem pretresanju jo je zavrzel. Četudi bi tovariši spoznali svojo zmoto in mu sledili, bo do njihovega prihoda preteklo še precej časa. Medtem pa lahko pride k ognju še več lopovov in bo napad onemogočen. Sklenil je, da ne bo dalje zabijal časa.

Medtem se je znočilo. Ko se je mesec skril za oblak, je objela kotlino gosta tema, ko pa se je spet prikazal, je razlil nad pokrajino srebrno svetlobo.

Erik je še pred nastopom popolne teme tehtal možnost, kako bi mogel neopaženo priti s plošče, na kateri je bil, do ognja. Pot je še pri dnevnih svetlobi bila zelo nevarna. Zdaj pa se je zdelo skoraj nemogoče, da bi se mogel kdo spustiti v dolino po skoraj navpični skali. Toda Erik je bil doma v Sierra Nevada. To gorovje je bilo njegova domovina. Te skalnate stene so bile pozorišče njegovih prvih vaj. Za mladega farmerja tako spuščanje v prepad ni pomenilo težave. Največja nevarnost je bila v tem, da bi se mogel sprožiti kak kamenček in ga izdati. V tem primeru bi ga lopovi lahko ustrelili.

Mladenič je že prestal tudi hujše preizkušnje hrabrosti in hladnokrvnosti. Najprej je določil stezo, po ka-

teri bo moral iti. Pod njim je zija prepad, ker je plošča, na kateri je bil, brez opore štrlela iz gorske stene. Najprej se je moral vzpenjati navzgor. Previdno se je oprijemal skalnatih izrastkov, z nogami pa je v korenju iskal oporo. Škornji so ga ovirali, a sezuti jih ni mogel. Plošča, na kateri so bili nasprotniki, je bila na levi strani. Iskaje oporo se je polagoma začel spuščati navzdol. Nekako sredi pota je našel ozko, suho strugo. Za nekaj časa se je ustavil, da bi si odpočil. Z rokavom srajce je obrisal pot s čela, ki se mu je v velikih kapljah cedil v oči in ga žgal. Napeto je prisluškoval. Vse je bilo tiho in mirno. Možje so najbrž spali. Erik je previdno nadaljeval pot. Vkljub previdnosti se mu je primerila nezgoda. Od skale se je odlomil kamen in se skotalil v dolino. Lopovi so k sreči res spali in niso slišali ropota. Mladenič si je oddahnil in se še bolj previdno spuščal niže in niže. Nazadnje je prispel do ozke zaseke, ki je služila za stezico. Tatovi so najbrž po njej prišli v svoje skrivališče.

Mesec so nenadoma zakrili gosti oblaki. Vse okrog je zavlada tema. Erik se je vlegel in se kot kača plazil po tleh. Počasi se je bližal skrivališču. Nazadnje se je tako približal lopovom, da je mogel razločiti njihove oblike. Res so bili štirje. Ležali so v polkrogu pri ognju, ki je slabotno tlel pod pepelom. Še bolj se jim je približal. Ko je bil za kaka dva metra oddaljen, je previdno vstal in potegnil izza pasu samokres. Stal je na prostoru, ki je bil za kakega pol metra više ko skrivališče tatov.